

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, bytom, H., zastúpený advokátkou Mgr. T., N., proti žalovanému: **V.**, R., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. M., Š., **o zaplatenie 147 263 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. marca 2008 č.k. 2 Cob 11/2007-210 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. marca 2008 č.k. 2 Cob 11/2007-210 **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 10. novembra 2006 č.k. 18 Cb 90/96-176 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 89 081,80 Sk s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 89 081,80 Sk od 1.2.1996 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnenej istiny a príslušenstva žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca uplatnil vrátenie bezdôvodného obohatenia zo zaplateného nájmu nebytových priestorov zo zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 19.4.1991 podľa Hospodárskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a priznať žalobcovi plnú uplatnenú istinu s 18 % úrokom z omeškania z jednotlivých v odvolaní špecifikovaných súm. V odvolaní namietol, že nesprávne posúdenie dôkazných prostriedkov a nesprávne rozhodnutie vo výške úroku z omeškania.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď sa stotožnil s názorom vyjadreným v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa podrobne vyčíslil z čoho pozostáva priznaná istina, ktorá zodpovedá vykonanému dokazovaniu vo veci a je v súlade aj so znaleckými posudkami. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa správne aplikoval Hospodársky zákonník aj v časti priznania úroku z omeškania vo výške 5% ročne.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť, vysloviť právny záver v časti aplikácie právneho predpisu, povinnosť rozhodnúť o nároku uplatnenom v odvolaní ako celku a tým zrušiť právoplatnosť a vykonateľnosť prvostupňového rozhodnutia. Dôvody odvolania uplatnil v zmysle ust. § 237 písm. d) a f) a § 241 ods. 2 písm. a) a c) O.s.p. V dovolaní uviedol, že v odvolaní napadol celý rozsudok súdu prvého stupňa a žiadal ho zrušiť v celom rozsahu a vydať nové rozhodnutie a odvolací súd kvalifikoval odvolanie iba o časti rozsudku. Tým došlo k porušeniu procesného práva odvolateľa – k odopretiu prejednávania a rozhodnutia veci zákonným sudcom a porušenie zásady dvojinstančnosti súdneho konania. Ďalej uviedol, že nesprávna právna kvalifikácia mala za následok, že na úrok z omeškania odvolací súd aplikoval § 378a Hospodárskeho zákonníka (potvrdil správnosť právnej kvalifikácie prvostupňového súdu). S prihliadnutím na skutočnosť, že vec sa spravuje zákonom 116/1990 Zb. o nájme nebytových priestorov, má dovolateľ za to, že pre výpočet úroku z omeškania malo byť použité ustanovenie Občianskeho zákonníka § 517 ods. 2 a k nemu vykonávací predpis vyhláška č. 45/1964 Zb., ktorou je stanovený úrok z omeškania vo výške 3 % ročne z dlžnej sumy a nariadenie vlády SR č. 87/1995 v platnom znení, ktoré stanovuje výšku úroku vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ a d/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/, d/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, keď tento posúdil rozsah odvolania žalobcu v užšom rozsahu ako bol podaný. Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní. V zmysle citovaného ust. § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p. neboli splnené zákonom stanovené podmienky prípustnosti podaného dovolania, keď napadnutými rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa bolo vo veci rozhodnuté konečným spôsobom, nepripúšťajúcim proti týmto podanie osobitného opravného prostriedku proti právoplatným rozhodnutiam súdov a to dovolania. Pri skúmaní uvedeného dôvodu podania dovolania, odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd zistil, že ani tento dôvod nebol uplatnený v zmysle ust. § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko nenastala situácia, ktorá by bránila v konaní na súde prvého stupňa a v odvolacom konaní žalobcovi uplatňovať všetky zákonom stanovené procesné návrhy a úkony k uplatneniu jeho práva a ktoré by znemožňovali prístup žalobcu k spravodlivému konaniu a rozhodnutiu vo veci. Procesný postup súdov v oboch stupňoch prebiehal v zmysle právnej úpravy Občianskeho právneho poriadku a umožňoval žalobcovi zúčastniť sa alebo byť informovaný a vyzvaný na všetkých úkonoch prvostupňového a odvolacieho súdu. Súd prvého stupňa rozhodol o návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 147 263 Sk tak, že uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 89 081,80 Sk spolu s úrokom z omeškania 5% od 1.2.1996 do zaplatenia a vo zvyšku istiny a úroku návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť

a uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 147 263 Sk s úrokom z omeškania 18% ročne do zaplatenia zo sumy 53 407,70 Sk od 1.9.1992, zo sumy 76 109,80 Sk od 1.9.1993 a zo sumy 17 745,50 od 1.5.1994. Odvolací súd správne zistil, že žalobca napadol rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu zamietnutej istiny a príslušenstva a v tejto časti o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa aj rozhodol. Oprávnenie podať odvolanie nemá účastník, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená škoda na jeho uplatnených alebo bránených právach. Žalobcovi bolo čiastočne vyhovené v zmysle podaného návrhu žalobcom, preto v tejto časti nemá právo na podanie odvolania. Preto odvolací súd správne procesne postupoval, keď preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa len v napadnutej časti týkajúcej sa zamietnutej istiny a príslušenstva, t.j. príslušenstva uplatneného žalobcom v návrhu čo do výšky, za jednotlivé obdobia a z jednotlivovo uplatnených súm istiny. Námietka dovolateľa, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo nie je dôvodná. V konaní Okresného súdu Bratislava III v Bratislave sp. zn. 6 Cb 109/99 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 13 Cob 280/04 bolo rozhodnuté o inom predmete konania ako v danej veci a to o nároku žalobcu V. na zaplatenie nedoplatku na nájomnom a za služby s nájomom spojené z nájomnej zmluvy zo dňa 19.4.1991 za obdobie 2. – 4. štvrťrok 1993 a za 1. a 2. mesiac roku 1994. V danej veci uplatnil žalobca A. nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutý podľa vyúčtovania skutočných nákladov za rok 1991 od 1.5.1991, za rok 1992, za rok 1993 do 31.3.1993. Skutočnosť, že súd prvého stupňa použil na vykonanie dokazovania aj dôkazy predložené v inom konaní nemajú za následok rozhodnutie súdu prvého stupňa o nároku, ktorý bol uplatnený a o ňom rozhodnuté v inom konaní a s iným predmetom konania. Zo skutočnosti nepreukázania oprávnenosti celého svojho nároku, ktorá viedla k čiastočnému neúspechu žalobcu v konaní vo veci samej, nemožno bez ďalšieho vyvodzovať odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, nebola odňatá možnosť konať žalobcovi pred súdom a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ a písm. d/ O.s.p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol také rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy v dovolacom konaní žalovanému nevznikli žiadne.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17.júla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

